

Posudek oponenta diplomové práce

Ivana HRONOVÁ:

Právní úprava ochrany biodiverzity *ex situ*

Posuzovaná diplomová práce o rozsahu 96 stran (včetně příloh) je členěna (mimo úvodu a závěru) do čtyř kapitol, které jsou dále děleny na podkapitoly. Členění a struktura diplomové práce jsou v zásadě systematické a logické. Práce podává velmi dobrý a ucelený přehled zvolené problematiky. Diplomantka dle mého názoru při práci s větším množstvím právních předpisů, literárních pramenů k právní a věcné problematice i webových pramenů, prokázala velmi dobré znalosti zkoumané látky i celkovou potřebnou orientaci, když si jako téma svojí diplomové práce vybrala zajisté velmi aktuální problematiku, kterou právní úprava ochrany biodiverzity formou a ve stádiu *ex situ* rozhodně představuje.

V jednotlivých kapitolách autorka zejména popisuje, a místy také komentuje, jednotlivé části nejprve mezinárodní a unijní a posléze zejména české právní úpravy ochrany biodiverzity *ex situ*. Následně pak přidává i komparaci se slovenskou právní úpravou. Posuzovaná práce usiluje o ucelené zpracování zkoumané látky a podává jak přehled a utřídění jednotlivých právních institutů a problematik, tak i postižení problematiky věcných souvislostí. Diplomantka se, jak v dílčích Shrnutích, tak zejména v Závěru, snaží o některé vlastní dílčí úvahy a návrhy z pohledu *de lege ferenda*. Práce je však místy poněkud popisnou.

Pokud jde o použité prameny, tak v oblasti právní (monografií) jsou poměrně chudé, protože autorka staví v podstatě jen na třech pracích V. Stejskala (z let 2006 a 2012), které již jsou překonány, a další prameny české ani z německy či anglicky mluvících zemí již necituje, ač jich existuje celá řada. Bohaté jsou naopak prameny internetové a mimoprávní.

Neshodují se s autorkou, že existují tři přístupy v ochraně biodiverzity, a to 1. druhový, 2. územní a 3. ekosystémový, jak uvádí na str. 10 a 11 s odkazem na publikaci V. Stejskala. Naopak správně uvádí, že v CBD ekosystémový přístup zmíněn nyní (proč asi ?!). Autorka (potažmo V. Stejskal) si dle mého názoru pletou předmět ochrany od její formy (CO X JAK), které jsou vtěleny do přístupů. Máme tedy druhovou X územní ochranu (přístup), pokud jde o objekt, a individuální X ekosystémovou ochranu (přístup), pokud jde o formu. Ekosystémový přístup je v podstatě zahrnut do ochrany územní, pokud je dané chráněné území dostatečně velké, aby mohlo zajistit přežití životaschopných populací druhů.

Obdobně slova *in situ* mohou představovat přístup, formu, ale i fázi ochrany druhů.

Diplomová práce je po stránce právní, jazykové, věcné a grafické na standardní úrovni. Celkově ji hodnotím jako velmi dobrou. Doporučuji ji k ústní obhajobě, v jejímž rámci navrhuji se věnovat zejména otázkám:

1/ Vhodnosti a ne/zbytnosti přijmout jak směrnici o botanických zahradách, tak i následně na ni navazující český zákon?!

2/ Vysvětlení vztahu mezi tvrzením autorky, že „*vliv botanických zahrad na vzdělávání a osvětu veřejnosti je výrazně nižší než u zoologických zahrad*“ (str. 79) a skutečností, že významná část botanických zahrad a arboret je jak v ČR, tak i v SR zakládána a provozována vysokými či středními školami?!

V Káraném dne 1. července 2023

Prof. JUDr. Milan DAMOHORSKÝ, DrSc.
oponent